

Сваку од резолуција о стању у БиХ, које је Савјет безбједности УН донио од Дејтонског споразума до данас, доносио је на основу Поглавља В Повеље УН. Тим поглављем Повеље УН повјерено је искључиво Савјету безбједности да он има одговорност за одржавање мира и безбједности у свијету и да у име свих држава чланица УН спроводи дужности и задатке на основу те одговорности.

Имајући у виду ту искључиву одговорност Савјета безбједности, Повељом УН је управо због тога прописано у члану 12 да све док Савјет безбједности у погледу било којег спора или ситуације обавља задатке који су му ради одржања мира и безбједности у свијету повјерени том Повељом, Генерална скупштина неће давати никакве препоруке у вези са било којим спором или ситуацијом под надлежношћу Савјета безбједности.

С обзиром на чињеницу да Савјет безбједности непрекидно од Дејтонског споразума 1995. све до данас обавља своје задатке према БиХ, које у погледу ситуације у њој има

на основу Поглавља В Повеље УН, то значи да Генерална скупштина УН нема право да у погледу било којег спора, односно било којег питања везаног за ситуацију у БиХ што укључује и питања везана за Сребреницу, даје икакве препоруке, па ни препоруке у виду резолуције о Сребреници, све док се ситуацијом у БиХ бави Савјет безбједности.

У противном, Генерална скупштина поступа супротно члану 12 Повеље УН, тако да ће и сама расправа у Генералној скупштини УН о резолуцији о Сребреници бити противна Повељи УН, док ће евентуално усвојена резолуција о Сребреници бити противправни акт којим се крши члан 12 Повеље УН као највишег правног акта у међународном праву. Услјед тога ће евентуална резолуција о Сребреници бити супротна Повељи УН, односно представљаће кршење те Повеље, а тиме и међународног права у цјелини.

За такве случајеве Повеља УН у члану 103 прописује да у случају сукоба између Повеље УН и било којих других међународних аката, предност има Повеља УН.

Другим ријечима, у случају да је било који други међународни акт противан Повељи УН, тада се не може примјењивати тај акт него Повеља УН, што у ствари доказује да Повеља УН тиме чини правно ништавим сваки други међународни акт који је супротан било којем њеном члану.

За Инфомедиа Балкан

Др Милан Благојевић, угледни универзитетски професор и доктор правних наука, бивши члан Сената Републике Српске и правни савјетник српског члана Предсједништва БиХ, судија Окружног суда у Бања Луци који је одбио да примијени Закон о привременој забрани располагања државном имовином Босне и Херцеговине, који је наметнуо високи представник у БиХ, што је први такав случај у БиХ правосуђу.

(Инфомедиабалкан.ком)